

ayın yorumu...

Bu yıl fuara katılan sektörün çeşitli kesimlerinden turizmcilerimizin 1991 yılından bu yana ilk defa yüzleri güllüyordu. Hele 1985-1991 yılları arasındaki dönemin moda deyimleri "short", "overbooking" gibi adeta tılsımlı sözcüklerin kullanılmaya başlaması, keyifleri büsbütün artırıyordu. Eski ve tecrübeli turizmciler, yenilere bu deyimleri izah ediyorlardı, sanki meslek dersi veriyorlardı.

**Dr. MEHMET
ÖZDEMİR**

Berlin'den Türkiye güzel görünüyor (du)..

Her yıl olduğu gibi, 4-8 Mart 1995 tarihleri arasında Türk turizmcileri ITB - Berlin Fuarı'nda buluştu. Berlin Fuarı, turizm borsası işlemlerinin yanı sıra, zannedirim bu "buluşma" işlevi açısından da yararlı oluyor. Çeşitli kent ve bölgelerdeki turizmcilerimizin biraraya gelmesi için bir vesile teşkil ediyor.

Bu yıl fuara katılan sektörün çeşitli kesimlerinden turizmcilerimizin 1991 yılından bu yana ilk defa yüzleri güllüyordu. Hele 1985-1991 yılları arasındaki dönemin moda deyimleri "short", "overbooking" gibi adeta tılsımlı sözcüklerin kullanılmaya başlaması, keyifleri büsbütün artırıyordu. Eski ve tecrübeli turizmciler, yenilere bu deyimleri izah ediyorlardı, sanki meslek dersi veriyorlardı.

Uzun zamandır hasret kaldığımız sevinçli yüzler görmek, mutlu yorumlar işitmek bizi neşelendirdi. "Bu sefer Berlin'den dönünce güzel, iyimser bir yazı yazayım" dedim. Hem de bazılarının serzenişlerinden kurtulurum. Zira maalesef bazı yazılarım "biraz fazla kötümser" olarak da algılanıyordu. Allaha çok şükür bu hiç de pesimist bir insan değilim. Hatta özel hayatımızın çoğu devresi "Polyannacılık oynamak-mutluluk oyunu oynamakla" geçti, geçiyor. Ancak bazı şeyleri iyi görebilmek için de "şişeyi dolu görebilmek" için de; bazı şeylerin iyi olabilmesi gerekiyor, şişenin hiç olmazsa yarısının dolu olması gerekiyor. O zaman karar verdim: Ankara'ya dönünce iyimser, umutlu bir yazı yazacaktım. Başlığı da "Berlin'den Türkiye güzel görünüyor" olacaktı.

Almanya'da geçirdiğim bir hafta içinde mutlu, sevinçli, umutlu olan yalnızca turizmcilerimiz değildi. Bu pırıltılı hava basına da yansıyor. Ankara'ya dönerken uçakta dağıtılan Dünya Gazetesi'nin 11 Mart 1995 tarihli nüshasında beş sütun üzerine manşet atılmıştı: "Turizm bu kez gerçekten patlıyor. Turizmde patlama: Yıldızlı otel ve tesislerdeki yatakların 15 Mayıs - 15 Ekim arası doluluk oranı şimdiden yüzde 100'e ulaştı. Ucuz ve kaliteli hizmet nedeniyle, yabancılar bu yıl Türkiye'ye tercih ediyor. Turizmcilerimizin korkusu 'çifte rezervasyon'..."

İblis, iblisliğini yapıyor..

Bu duygularla, bu izlenimlerle, bu havalarla döndüm Türkiye'ye. Eşime, dostlarıma daha önce telefonda bahsettiklerimi, bu sefer coşkunlukla anlattım yeniden. Artık yırtmıştık. Körfez Krizi'nden bu yana olay artık yeniden rayına oturacaktı. Yalnız bir noktayı unutmuştuk. Belki de sevinç ve umut özlemimiz bize "iblis"i unutturmuştu. Elbette benim, bizim gördüklerimizi iblis de görmüştü. Ve Türkiye'ye döndükten sonra ancak bir o Cumartesi gecesini huzurlu geçirebildik. Pazar gününün gecesi (12 Mart 1995) önce televizyonlar yayınları arasında şerit geçerek verdiler, Gaziosmanpaşa olaylarını...

Daha sonra televizyon kanalları, gazeteler, yabancı medya... İnsan elle tutulacak nitelikteki provakasyonu işte ancak böyle yaşayarak tüm berraklığıyla görebilir. Oyun o kadar açık ki!..

Daha sonra, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bu oyunun maşalarının köküne vurmak istediği darbe. Bu operasyonun bir kısmı olan Irak Harekatı. Başta Almanya olmak üzere Avrupa'nın kuyruğu kapana sıkışmış kedi feryatları...

"Efendim demokratlaşın, yasalarınızdan fikir suçlarını kaldırın, kürtlere siyasal haklar tanıyın." "Yoksa sizi Avrupa'dan dışlayacağız." Ve içimizde de birtakım sapıklar, mahutlar ve gaffiller: Düşünce özgürlüğü olmazsa, böyle olur.

Yok! Hafızamızı kaybedersek böyle olur!.

İblis, iblisliğini yapacak..

Bize unutturulmak istenilen hafızamızı tazelemekte, belki ilginç bir esere göz atmamız faydalı olur. İsmi; "*Türkiye'yi Parçalamak İçin Plân*" (*) olan ve Paris'te 1914'lerde basılan, Romen diplomat ve yazarı T.G. Djuvara'nın bu eserinde, Osmanlı Devleti'nin kuruluş yıllarından başlayarak 1912'ye kadar oynanan oyunlar anlatılmaktadır. Avrupa'dan çeşitli yazar, din adamı, politikacı, asker, gazeteci, devlet adamı gibi çevrelerin Türkleri Avrupa'dan sürmek, kutsal yerleri (Kudus'ü) ele geçirmek, Osmanlı topraklarını parçalamak ve paylaşmak gibi hususlarda ortaya attıkları fikir ve projeler özetlenmektedir. Böylece 13. yüzyıl ile 20. yüzyıl arasındaki 600 yıl boyunca 100 projenin geliştirilmiş olduğunu görüyoruz.

Bunların 101'incisinin de parçaladığımız kara belge Sevr Antlaşması olduğunu söyleyebiliriz. Lozan sonrasında bile hainlik planları ile uğraşıldığını geçen sayımızda yazmıştım: (İngiliz Dış İşleri Bakanı Lord Curzon'dan İsmet Paşa'ya) "*Ama ne reddederseniz, cebimizde saklıyoruz. ... Bu cebimize koyduklarımızdan her birini birer birer çıkarıp size vereceğim...*"

Demek ki artık ellerini ceplerinden çıkartmaya başladılar.

Hem de eski usullerini kullanmak suretiyle...

İblis, bunu daha önce de yapmıştı..

Bilindiği gibi, Osmanlı siyasetinin gerileme ve çökme sürecinde önemli bir uygulaması bazı reformlara (ıslahat) girilişi olmuştur. Bunların bir kısmı iç ihtiyaçlar yüzünden askerî ve idarî alanda yapılırken, **bir kısmı da dış baskılar sonucu, Balkanlılar, azınlıklar ve gayri müslimlerin durumunun islâhı, düzeltilmesi ile ilgili olmuştur.** O zamanlar da devrin büyük devletleri Osmanlı devletini sürekli baskı altında tutarak bir nevi "demokratikleşme" önermişler, Devleti tehdit altında tutmuşlardır.

Osmanlı da bu unsurlara verilecek haklarla; yani bugünkü deyimle "demokratikleşme" suretiyle dış baskıların azaltılacağını, dış yarıdımın sağlanabileceğini sanmıştır.

Ancak bütün bu çaba ve değişiklikler, Devlete çok pahalıya mal olmuş, hayırdan çok zarar getirmiştir.

Anlattığımız durumun bazı önemli örnekleri şunlardır: Yeniçeri Ocağı'nın kaldırılması (1826) ve yeni bir ordu düzenlemesi yapıldığında, bu zayıf intikal dönemi mağlubiyetlere yol açmış, 1827 Navarin olayı ile 1828 Rus Savaşları, Yunan istiklâlinin tamamlanması, 1830'da Fransızların Cezayir'i işgali birbirini kovalamıştır.

Tanzimat Fermanı (1839) ve İslahat Fermanı (1856) gibi reform düzenlemelerini

Artık yırtmıştık. Körfez Krizi'nden bu yana olay artık yeniden rayma oturacaktı. Yalnız bir noktayı unutmuştu. Belki de sevinç ve umut özlemimiz bize "İblis"i unutturmuştu. Elbette benim, bizim gördüklerimizi İblis de görmüştü. Ve Türkiye'ye döndükten sonra ancak bir o Cumartesi gecesini huzurlu geçirebildik. Pazar gününün gecesi (12 Mart 1995) önce televizyonlar yayımları arasında şerit geçerek verdiler, Gaziosmanpaşa olaylarını...

ayın yorumu...

Adamlar 1912 yılına kadar, Türkiye'yi parçalamak için, tesbit edilebilmiş 100 plan yapmışlar. Sözkonusu 100 projenin 30 tanesinin 1600 yılına kadar ve 70 tanesinin de Osmanlı İmparatorluğu'nun duraklama, gerileme ve çökme dönemlerine ait olduğunu görüyoruz.

Dr. MEHMET ÖZDEMİR

takiben de içerde Ermeni hareketleri uç vermeye başlamış, Balkanlarda da kıpırdanmalar ve bağımsızlık cereyanları artmış, 1876 Kanuni Esasi'sini takiben 1877 (Doksanüç) Türk-Rus Harbi ve ardındaki 1878 Berlin Andlaşması yeni kayıplar ve ağır hükümler getirmiştir.

İkinci Meşrutiyet (1908) de yeni kaynaşma ve bazı kayıplara yol açmış, 1911'de İtalyanlar Trablusgarb'ı almış, 1912'de de Balkan Harbi felaketi ile yeni toprak ve insan kayıpları ile Rumeli'den göçler yaşanmış, öz Türk yurtları, ecdad-ı fatihan ocakları terkedilmiştir.

Hemen sonra 1914'de patlak veren I. Dünya Savaşı da felaketlerle dolu olmuş ve İmparatorluk sonunda 1918 yılında mağlup olarak, dağılıp, çökmüştür.

İşte hazmedemedikleri bu mağlup ve dağılmış imparatorluktan güçlü Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni çıkartmamız olmuştur. Kafa larında halâ Sevr vardır ve onu tekrar uygulayabilmenin hesaplarını yapmaktadırlar.

İblis, her zaman maşalar yaratır..

İşi böylece kozmik tarih metodolojisi içerisinde değerlendirdiğimizde, bazı gerçekler pırıl pırıl ortaya çıkmaktadır. Nedir bu PKK, kimdir Apo? Bu iş Devlet bursuyla Mülkiye'de okurken, birinci sınıftan atılan Abdullah Öcalan efendinin harcı değildir. O dönem kafasıyla, tek başına kaybolmadan Dikmen'den Cebeci'ye gidemez.

Akla, Sultanahmet'te patlatılmak istenilen bombalı arabaların, masum aile çay bahçelerinde düzenlenen sabotajların gerisinde başka ihtimaller gelmiyor mu?

Geçen sayımızdaki yazımızda (*Anatolia, Aralık 1994, s. 5*) işlediğimiz ünlü istihbaratçının sözlerini bir daha düşünün, değerlendirin lütfen.

"...Ünlü bir istihbaratçı kendisiyle yapılan uzun söyleşide "Türkiye'deki terör olayları turizmi baltalayacak boyutta mıdır? sorusuna şu cevabı veriyor. "Değildir. Ama zaten batılılar, Türkiye'ye turist göndermemek istiyorlar. Bu, onun bir bahanesi. Pekalâ, Türkiye'ye turist gönderen ülkeler, kendi turistleri gitmesin diye bu bombayı koymuş olabilirler. Türkiye'nin turizm gelirlerini azaltmak veya yok etmek için bu yol denenir..."

Yukarıda değindik, adamlar 1912 yılına kadar, Türkiye'yi parçalamak için, tesbit edilebilmiş 100 plân yapmışlar. Sözkonusu 100 projenin 30 tanesinin 1600 yılına kadar ve 70 tanesinin de Osmanlı İmparatorluğu'nun duraklama, gerileme ve çökme dönemlerine ait olduğunu görüyoruz.

Acaba daha sonra kaç tane proje geliştirdiler. Acaba şimdi hangi proje uygulama safhasında?

Düşman çiçek göndermez.

Biz de adam olalım da, tedbirini alalım.

(*) T.G. Djuvara, Emir Şekip, *Türkiye'yi Parçalamak için 100 Plân* (Tercüme: Yakup Üstün), Semih Ofset Matbaası, Ankara, 1978.